

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS
BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΙΔ' κατάλοιπον ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 10 περιέχει ἀντίγραφον ἐκ τοῦ κώδικος Pal. Vatic. 367, τοῦ γνωστοῦ τούτου κώδικος, ἐξ οὗ πλεῖστα ἔχει ὁ Λάμπρος δημοσιεύσει. Τὸ ὅλον κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ δέκα φύλλων, ὧν τὸ πρῶτον μεγάλου ὀγδύου καὶ ἄνευ ἀριθμῆσεως, τὰ δὲ λοιπὰ 9 μικροῦ ὀγδύου μετ' ἀριθμῆσεως διὰ κυανῆς μολυβδίδος (1-9). Τῶν δέκα τούτων φύλλων ἔχει γραφῇ μόνον ἢ μία ὄψις. Τὸ πρῶτον φύλλον ἐκ τῶν ἀριθμημένων ἑννέα, τῶν τοῦ μικροῦ ὀγδύου, φέρει ἄνω σημείωσιν διὰ μολυβδίδος

« Ἐκ τοῦ Παλατίνου 367 Φωτογρ. 358 »

καὶ κατωτέρω διὰ μελάνης

« (λείπει φ. 94α ἢ καὶ πρότερον, ὧν ἔχω φωτογραφίας) »

Τὸ δὲ φύλλον μεγάλου ὀγδύου φέρει ἐπιγραφὴν

« Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς γεωμετρίας »

καὶ σημείωσιν κάτωθεν

« Περιλαμβάνεται ἐν φύλ. 94α τοῦ Παλατίνου κώδικος 367 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ »

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ νοήσῃ ὅτι ὁ Λάμπρος ἀντέγραψε πρῶτον ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τοῦ κώδικος Pal. Vat. 367 τὸ φύλλον 94β καὶ ἐξῆς σημειώσας ὅτι τὸ φύλλον 94α λείπει, ἔπειτα ὅμως εὐρὼν τὸ φύλλον 94α ἀντέγραψε καὶ τοῦτο καὶ οὕτω ἀπετελέσθη τὸ ὅλον ἔργον, οὕτινος εἶχε πρότερον ἀντιγράψῃ τὸ ἀπὸ φύλλου 94β μέρος, ὅπερ καὶ ἔχει ἀριθμῆσει (1-9). Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται διατί τὸ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου 94α ἔμεινε ἄνευ ἀριθμῆσεως. Κατὰ ταῦτα τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΙΔ κατάλοιπον τοῦ Λάμπρου περιέχει ἀντίγραφον ἐκ τοῦ κώδικος Pal. Vat. 367 ἀπὸ φύλλου 94α - 97β, ἐν δὲ τοῖς φύλλοις τούτοις ὑπάρχει συνεχὲς τὸ περὶ Γεωμετρίας ἔργον. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἢ περιγραφῇ τοῦ καταλοίπου τούτου ἐν τῷ καταλόγῳ (σ. 123) ἐγέ-

νετο ἐσφαλμένως, διότι οὔτε ἐκ δεκατριῶν σελίδων ἀποτελεῖται τοῦτο οὔτε περιέχει δύο ἔργα «Περὶ μέτρων καὶ σελὶς περὶ γεωμετρίας» ἀλλ' ἓν μόνον ἔργον.

Δημοσιεύων κατωτέρω τὸ ἀνωτέρω κατὰλοιπον τοῦ Λάμπρου σημειῶ ὅτι τὸ ἴμισυ, ἔλλείψει ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ καταλλήλου στοιχείου, σημειῶ κατ' ἀνάγκην διὰ τοῦ ς'. Ἄξιον σημειώσεως ἐπίσης θεωρῶ ὅτι ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Frid. Hultsch «Metrolog. script. reliquiae» εὐρίσκωμεν σχετικὰς καταμετρήσεις ἰδία πλοίων (πρβλ. ἰδία σ. 212 ἑ.).

Κ. Ι. Δ.

Ἄρχὴ σὺν Θεῷ τῆς γεωμετρίας

Ἐπίκουρα Χρῆ γινώσκειν, ὅτι ἡ τῆς γεωμετρίας ἐπίνοια εὕρηται παρὰ τῶν Αἰγυπτίων. Διὰ γὰρ τὸ ἐξέρχεσθαι τὸν Νεῖλον καὶ ἀρδεύειν πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον πολλὰ χωράφια ἀπώλοντο, πολλοὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπόδασιν οὐκ ἦν δυνατὸν γνωρίσαι αὐτοὺς τὴν ἰδίαν γῆν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, καθὼς εἴρηται, ἀπολέσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεινόησαν οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαύτην ἐπίνοιαν. Καὶ ποτὲ μὲν μετὰ τοῦ σχοινίου μετροῦσιν αὐτήν, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ καλάμιου, καὶ διὰ τῶν τοιούτων γινώσκει ἕκαστος τὰ ἴδια χωράφια.

Ἄφελαι δὲ ἔχειν τὸ σχοινίον μεθ' οὗ μέλλεις μετρᾶν οὐργίας δέκα· ἡ δὲ οὐργία ἄφελαι ἔχειν σπιθαμὰς ὅσ' ἵγουν γρόνθους ἐσφιγμένους κζδς'. ἕκαστη γὰρ σπιθαμὴ τρεῖς γρόνθους ἔχει, ὁ δὲ γρόνθος τρίτον ἐστὶ τῆς σπιθαμῆς, λέγεται δὲ καὶ τέταρτον διὰ τὸ τέσσαρα δάκτυλα ἔχειν, πλὴν καὶ ὁ ἀντίχειρος ἐσφιγμένος ἄφελαι εἶναι.

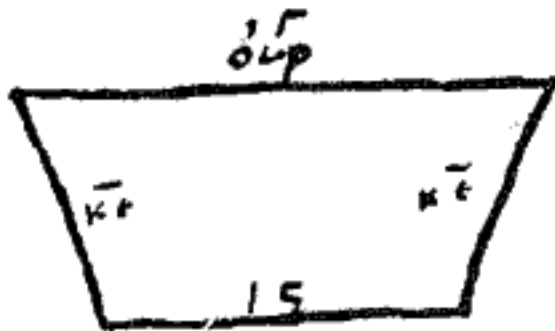
15 Ὄταν γὰρ ἄφελαι ποιῆσαι τὴν οὐργίαν σου, μέτρησον γρόνθους κζ' ἐσφιγμένης τῆς χειρὸς τοῦ ἀντιχείρου σου· εἰς δὲ τὸν κζ' ἄφελαι ἀπλόνειν τὸν ἀντίχειρον. Ὁ γὰρ ἀντίχειρ τρίτον ἐστὶ τῆς σπιθαμῆς, ὅνπερ ἀπεχαρίσατο ὁ βασιλεὺς κδρ Μιχαήλ τοῖς χωρῆταις, ὅπερ ἀναδιβάσεται ὁ τοιοῦτος πολλῆς γῆς εἰς τὴν μέτρησιν.

1. ἐπίνοια 2. νῆλον 6. ἐπίνοιαν 9. μέλλ 10. (καὶ κατωτέρω) σπηθμ
σπηθμω 11. (καὶ κατωτέρω) σπηθμω 13. (καὶ κατωτέρω) ἄφελαι 17. ἀπλώ-
νειν 18. μχα 19. μέτρησιν

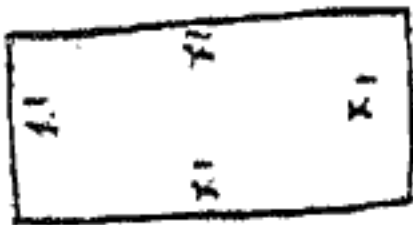
Γίνωσκε δέ, ότι ο μόδιος ἐπάγει Ης' τετραράκοντα θλασσίας, του μοδίου ἢ γῆ ἔχει οὐργίας μετρούμενας καὶ συμψηφιζομένας διακοσίας καὶ οὕτως ὀφείλεις ποιεῖν καθὼς καὶ διδάσκεισαι.

Πλὴν ὀφείλεις ἐπιγινώσκειν καὶ τοὺς ἀέρας κλωῶς, τὴν τε ἀνατολήν, τὴν δύσιν, τὴν ἀρκτον καὶ τὴν μεσημβρίαν· ἡ γὰρ ἀνατολή 5 ἀείποτε ἔστιν ἡ κεφαλὴ καὶ οὕτως ὀφείλεις καταλογίζεσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ χωραφίου τὴν βλέπουσαν τὴν ἀνατολήν. Εἰ δὲ κεῖται τὸ χωράφιον ἐπὶ πλαγίου καὶ ἴσους, κεῖται ἡ ἀνατολή εἰς τὸ κάτω χύμα τοῦ χωραφίου καὶ ἐκεῖσε θέλει καταλογίζεσθαι, ἐνθα καὶ καταρρέουν τὰ ὕδατα. 10

Ἐάν δὲ καὶ περιορισμὸν χωρίου θέλεις ποιῆσαι, εἰ μὲν ἔχει 15 φ.94β τὸ μετρούμενον χωρίον ἔσωθεν τοῦ περιορισμοῦ ῥόακα καὶ ὀρεινά καὶ πολλοὺς τόπους, ὀφείλεις ποιῆσαι καὶ οὕτως μετρεῖν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς καθέξρας τοῦ χωρίου.

Χωράφιον οὐ ἢ κεφαλὴ ἔχει οὐργίας κ καὶ οὐς οὐργίας ις, 15 ἐμοῦ λ.τ. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἐν πλάτος οὐργίας κε καὶ τὸ ἕτερον κε ἐμοῦ ν. Ὀφείλει δὲ ἀπὸ τούτων τὰ ἡμίση τῶν ις καὶ τὰ ἡμίση τῶν ν, καὶ μένουσιν οὐργίαι ιη καὶ κε, τὰ δὲ ἄλλα βίψον τελείως. Εἰθ' οὕτως ἐρώτα τὰ ιη μετὰ κε οὕτως ιη, κ, τξ, καὶ ιη ἐπὶ ε, η, ἐμοῦ τὰ ἀμφοτέρα οὐργίαι υν, καὶ ἔστι γῆ μοδίων 6δς. Αἱ γὰρ δια- 20 κόσια οὐργίαι ψηφίζονται γῆ μοδίου ἑνός, καὶ αἱ ν δς.

Ἄλλο χωράφιον ἰσοτετράγωνον, οἷον ἔχει ἢ κεφαλὴ οὐργίας κ καὶ οὐς κ καὶ τὰ δύο πλάγια ὁμοίως ἀνά οὐργίας κ, τὰ ἡμίση πάντων ἀπόλυε παντελῶς, τὰ δὲ ἕτερα κ μέσασον 25

1. ἐπέγει 3. καθὼς ἐκ τοῦ καθὼς 8. ἴσους 9. θελ' 12. ὀρεινά
 κατωθεν τοῦ στ. 10. σχῆμα ἀμυδρόν, ἐπαναλαμβανόμενον κανονικώτερον ἐν ἀρχῇ τοῦ φ-
 ς' α. τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ φ. 94β μένει κενόν 15. πούς 19. ιη' ἢ ε'

μέσα, και έρώτα τὰ κ μετά κ, και γίνονται υ και έστι: γή μοδίωv δύο.

“Έτερον χωράφιον μακροτετράγωνον, οίον· Έχει ή κεφαλή εϋργίας ι και ε ποϋς εϋργίας ι, τὰ δύο πλάγια άνά οϋργίας λ· άπόλυε πάντων τὰ ήμιση ήγουν τὰ ι και τὰ λ, τὰ δε έτερα ι και τὰ λ κράτει και ψήφισον οϋτως ι επί λ, τ και έστιν ή γή μοδίωv ας ήγουν τὰ σ μοδίωv ένός και τὰ ρ ήμισου.

“Έτερον τριγωνοειδές, έπερ έχει τὸ έν μέρος σχοινία ν και ή πόδοις έτερα ν, τὸ δε έτερον μέρος σχοινία μ, και άπό μέν τών μ άπόλυε τὰ κ, τὰ δε κ κράτει, και εκ τών τριούτων κ μέ-

σασε αΐτά και χωρίσας τὰ ι έρώτα τὰ ι μετά ν τοϋ ένός πλαγίου και τὰ άλλα ι μετά άλλα ν τοϋ έτέρου πλαγίου, ήγουν ι επί ν, φ και ι επί ν, φ, όμοϋ τὰ άμφοτέρα χ, τὰ ήμιση φ και έστι γή μοδίωv ές ήγουν τὰ φ.

“Άλλη μέθοδος της άμπέλου

“Οφείλει έχειν τὸ καλάμιν σπιθαμάς 18 ήγουν τέταρτα μέ ή γάρ σπιθαμή έχει τέταρτα γ', ή οϋργία έχει σπιθαμάς 9 βασιλικάς και ή πήχυς σπιθαμάς ες'. Η πήχυς έχει παλαιστάς 8, δακτύλους 17. Ο πήχυς ο εϋθυμετρικός έχει σπιθαμάς α, δακτύλους 17, ο πήχυς έχει όλικώς ας', δακτύλους 17 και η, ήγουν κδ και έχει τὸ μονολίσκιν φύλεις α, τὸ διλίσκιν β, εις δε τήν άννόναv κατά τὸ έθιμον τόπου. εις δε τὸ κόπρισμα αί πέντε χιλιάδες έχουν υπέρπυρα α, μιλιάρσια γ και τὰς άννόνας καθώς έχει τὸ έθιμον τοϋ τόπου, ή δε σούδα καθώς έχει τύπον τὸ κύλισμα, οϋτως και τοϋτο· έστιν δε οϋτως :

Έχει ή κεφαλή καλά

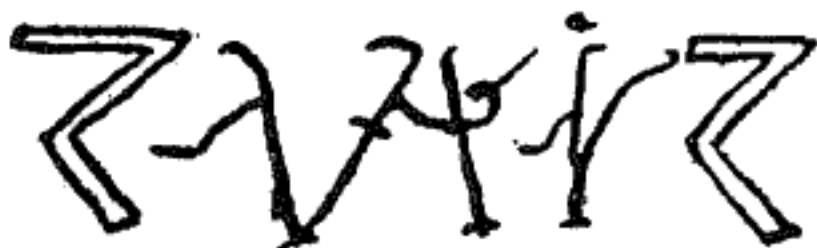
μία κ σ και τὰ δύο πλά-

- 3. μακροτετράγωνον 6. ι ή λ 9. τριγωνοειδές 10. πόδοις
- 15. ι ή ν ι ή ν 17. Καλάμην (και κατωτέρω) σπιθαμ 20. πήχυς
- 20. παλαιτάς 22. μονολίσκην διλίσκην διλίσκην 22. άνόναv.

Ε.Υ.Δ της Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

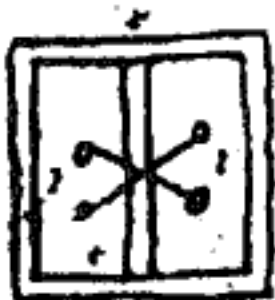
για καλάμια μγ. Τὰ μὲν ἡμίση ἄφες, τὰ δὲ ἡμίση κράτει, ἴγουν τὰ ε' τῶν κ- εἰσι ιγ καὶ τὰ ἡμίση τῶν μγ, κας', εἰθ' οὕτως τρίπλασον τὰ ιγ καὶ τὰ κας. οὕτως || γ : γ, λθ. Ἴδου ἐποίησας τὰ ιγ, λθ' ε. Πιο τρίπλασον καὶ τὰ κας' καὶ γίνονται ξδς. Λοιπὸν ἐρώτα τὰ λθ μετὰ ξδς, καὶ ἐνθα ἀναβιβασθῆ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔστι τόσων φυτῶν ὡς ἀμπελών, καὶ λέγεις οὕτως λ ἢ ξ, αω' λ ἢ δ, ρκ. Ἴδου τὰ λ μετὰ ξδς ἐγένοντο λεπτά ἢ φυτὰ αϞκ' ἀπέμειναν καὶ τὰ θ τῶν λ, καὶ εἶπε οὕτως ἐρώτα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ξδς, θ ἢ ξ, φμ καὶ θ ἢ δ, λς καὶ τὰ ε' τῶν λθ, ιθς' ἔχεις καὶ ὧδε λεπτά φῆες ἔνωσε καὶ αὐτὰ μετὰ τῶν ἄλλων, ἴγουν μετὰ τῶν αϞκ, καὶ γίνονται αὐτὰ μετ' ἐκεῖνα ὁμοῦ τὰ ἀμφοτέρα λεπτά ἴγουν φυτὰ χιλιάδες ἕς καὶ φυτὰ ιες. Εἶσι καὶ τὰ φυτεύματα τῶν ἀμπέλων τῆς θουράκης τὸ καλάμιν, ὃ φείλει ἔχειν γρόνθους μθ, καὶ ἴδου ὁ τόπος τοῦ σημαδίου τοῦ ἀμπελίου.

ἢ καλάμιν
σχοινία κε'

κε'

Ἔχει τὸ ἐν πλάγιον καλάμια κε καὶ τὸ ἕτερον πλάγιον καλάμιον κε, ὁμοῦ ν' ψήφισον τὰ κε μετὰ κε οὕτως κ ἢ κ, υ' κ ἢ ε. ρ. ε ἢ κ, ρ καὶ ε ἢ ε, κε καὶ ἔστι ὁ ἀμπέλων φυτῶν ψν

Θέμα τοῦ Ὀψικίου. Ὀφείλει ἔχειν τὸ καλάμιν επιθαμὰς ιδ. Ἔχει ἢ κεφαλὴ καλάμια ε καὶ ἢ πόδωσις καλάμια ε, ὁμοίως καὶ τὰ δύο πλάγια καλάμιων ι' ἀπόλυσον παντελῶς τὰ ἡμίση τούτων καὶ τὰ ἡμίση κράτει, ἴγουν τὰ ιε καὶ τὰ πλάγια αὐτὰ || τὰ ιε, φ. 96β

δ. ἀναβιβασθεῖ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΣΤ'

καὶ εἰπέ οὕτως γ, ιε, με καὶ εἰθ' οὕτως πεντεκαίδεκαπλασίασον τὰ με οὕτως ιε ἢ μ, χ καὶ ιε ἢ ε, οε, καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιν κλημάτων χρε.

Ἔτεροι μέτροι ἀμπελικοί· πῶς δεῖ νοεῖν τὸν βλεπόμενον τόπον πρῶτον χιλιαδῶν ἐστὶν εἰς μέτρον τοῦ κόλπου. Δέον μετρεῖν τὸν βλεπόμενον τόπον διὰ τεσσάρων, ἦγουν ἐκ πλαγίων καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῆς, καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεις τὸ ἐν πλάγιον πλέον παρὰ τὸ ἕτερον καὶ ἢ κεφαλῇ τῶν ποδῶν, δανείζει ὁ πούς τὴν κεφαλῆν, καὶ τὸ ἐν μέρος δανείζει τὸ ἕτερον, καὶ γίνονται ἀμφοτέρα ἐξ ἰσότητος· καὶ γὰρ εὐρίσκειται· ὁ μετρούμενος τόπος πρὸς μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχειν καλῆμια ζ, πρὸς δὲ τῶν ποδῶν καλῆμια ζς, ἦγουν ιγς· πρόσθε μετ' αὐτῶν καὶ τὰ ἡμίση τῶν ιγς ἦγουν τὰ ζς καὶ γίνονται τὰ ἀμφοτέρα κ. Ὡσαύτως δὲ ἔχεις καὶ τὸ ἐν πλάγιον καλῆμια κδ, τὸ δὲ ἕτερον κς. Ἴδου τῶν δύο πλαγίων καλῆμια ν· πολυπλασίασον τὰ κ μετὰ ν, ἦγουν εἰκοσάκις πεντήκοντα α καὶ ἔστι ὁ τόπος οὗτος χιλιάδος μιᾶς.

Ἔτερον μέτρον τῆς γῆς

Ὅφειλε ἔχειν τὸ σχοινίον ὁποῦ μετρεῖ τὴν γῆν οὐργίας ιβ καὶ ἐκάστη οὐργία σπιθαμὰς θ, ὁμοῦ σπιθαμὰς ρη. Νῦν ἴδου καὶ τοῦ σημαδίου τὸν τόπον.

20

ἔχει ἢ κεφαλῇ ν καὶ ἢ πόδωσις ν, ὁμοῦ ρ. Ἐὰ ἡμίση τούτων ἄφες. ἔχει καὶ τὸ πλάτος σχοινία π καὶ τὸ ἕτερον π. Ἄφες καὶ αὐτῶν τὰ ἡμίση, καὶ πολυπλασίασον τὰ ν μετὰ π, καὶ γίνονται δ. Ἴδου τοσοῦτων μοδίων ἐστὶν ἢ τοιαύτη γῆ καὶ τὸ μέτρον τοῦ σημαδίου.

25 Μέτρησον καὶ τὸν τοιοῦτον ἄλωνοειδὲς τόπον γύρωθεν ὄλον μετὰ τὸ σχοινίον, εἶτα ἕσος εὐρεθῆ ὁ ποτός μέρισον αὐτὰ εἰς τέσσαρας μερίδας ἐξ ἴσου, καὶ εἰ μὲν εὐρεθῆ σχοινία π τὸ ὄλον, ὄφειλε τὰ μ, καὶ πολυπλασίασον αὐτὰ τὰ μ μετὰ ἕτερα μ, || καὶ γίνονται αχ, καὶ τὰ μὲν ἡμίση τῶν αχ ρίψε παντελῶς, τὰ δὲ ἡμίση κράτει, ἦγουν τὰ ω, καὶ ἔστι ὁ τοιοῦτος τόπος μοδίων ω.

8 πούς
νοειδὲς17. ὄρ
27. ἐξίσου19. σῆμαδ
30. ρίψαι

21. πλατ

24. σῆμαδ

25. ἄλω-

Ἐτέρα γῆ ἀρμένου. Ἐχει ἡ πόδωσις σχοινία ι καὶ ἡ κεφαλὴ
 σχοινία κ' μέσασον αὐτὰ καὶ κράτει τὰ ιε, ἔχει δὲ καὶ τὸ πλάγιον
 λ καὶ τὸ ἕτερον λ, ἤγουν ξ' κράτει τὰ ἡμίση τοῦ ξ καὶ τὰ ἄλλα
 ἄφες καὶ πολυπλασάσον τὰ ιε σχοινία μετὰ λ, καὶ γίνονται υν' τὸ
 5 ἡμισυ τῶν υν, σκε, καὶ ἰδοὺ ἐνὶ γῆ μοδίου ἐνὸς καὶ π... τὸ ς' ἦτο:
 ὄγδοον τοῦ μοδίου· τὰ γὰρ σ ἔχουσι μόδιον α, τὰ δὲ κε ὄγδοον.

Ἐτερον χωράφιον τριγώνιον σκουταροειδές. Ἐχει ὁ ποὺς οὐρ-
 γίας μ καὶ τὰ δύο πλάγια οὐργίας η. Τὰ ἡμίση τούτων κ καὶ με'
 Πολυπλασάσον τὰ κ μετὰ με, καὶ γίνονται ρ, καὶ ἔστι γῆ μο-
 10 δίων δς.

Ἐτερον τριγώνιον. Ἐχει ὁ ποὺς σχοινία ιδ καὶ τὰ δύο πλάγια
 σχοινία κη' τὰ ἡμίση τούτων ζ καὶ ιδ. Πολυπλασάσον τὰ ζ μετὰ
 τῶν ιδ καὶ γίνονται ἴη' καὶ ἔστιν ἡ γῆ μοδίων μθ.

Ἐτερον ἀλωνοειδές. Ἐχει ὁλόγυρα σχοινία η. Τὰ ἡμίση τοῖ-
 15 των ἄφες καὶ τὰ ἡμίση κράτει, ἤγουν τὰ τέσσαρα. Εἰθ' οὕτως πο-
 λυπλασάσον τὰ δύο μετὰ ἕτερα δύο καὶ γίνονται τέσσαρα, καὶ ἔστι·
 ἡ γῆ μοδίων δύο.

Ἐτερον μέτρος τῆς γαιομετρίας

Ἡ τοποθεσία ἡ ἔχουσα καθαρὸς τέσσαρας ἀέρας, καὶ ἔχουσιν
 20 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν ἀνά σχοινίων λη καὶ ν, εἴτε καὶ πλείονα
 ἢ ἔλαττον. Ὄφειλει μετρεῖσθαι, ὃ εἰς τάξιν γυρομέτρου καὶ ἐνοῦσθαι
 τὰ ἀμφοτέρα σχοινία, εἴτε διώκεσθαι τὰ ς, τὰ δὲ ς τὰ περιλαμπανό-
 μενα διαιρεῖσθαι καὶ αὐτὰ εἰς δύο καὶ ἐρωτᾶσθαι ταῦτα τὰ ς μετὰ
 25 ἑτέρων ς καὶ τὸν ἀναδιδασθέντα ἀριθμὸν πάλιν μερίζειν εἰς δύο, καὶ
 φ. 97β ἔσται τὸ ἐν μέρος τοῦ || μερισθέντος ὁ μοδιακός, καθὼς καὶ πρότε-
 ρον ἐσχηματίσθησαν καὶ μεμέτρηνται. Εἰ δέ γε πολλάκις εὐρεθῶσιν
 ἐπάνω τῶν σχοινίων οὐργία ἢ μία ἢ δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ εἰς ποσὸν
 τὸν ἀριθμὸν τοῦ σχοινίου λείψει οὐργία μία, ὀφείλεις πρῶτον συμ-
 30 φηφίζειν καὶ μοδίξειν τὰ σχοινία καὶ ἔπειτα τὰς οὐργίας καὶ ἀνα-
 διδάζειν καὶ αὐτὰ καθὼς καὶ προερμηνεύσαμεν καὶ ἐσχηματίσαμεν.

2. μεσάσον
 22. διώκεσθαι

7. χφ σκόταροειδές
 26. μεμέτρηνται

14. ἀλωνοειδές
 28. σύμφιζειν

21. ἐνοῦσθαι